

Petter Dass:

HErre GUD! Dit dyre Navn og Ære

Norsk præst og digter, 1647 - 1707

Den Anden Sang

Helligt vorde dit Navn

Siungis under sin egen Melodie.

1. HErre GUD! Dit dyre Navn og Ære
Over Verden højt i Savn maa være,
Og alle Siæle, og alle Træle
Og hver Geselle de skal fortælle
Din Ære.

4. Ja før GUD sin Ære skal forlise,
Før skal Hav og grommen Hval ham prise,
Samt og Tantejen, som løber Leyen,
Steenbid og Seyen og Torsk og Skreyen.
Og Niise.

8. Høyen Hald og dyben Dal skal vige,
Jord og Himmel falde skal tillige,
Hver Bierg og Tinde skal slet forsvinde,
Men HErrens Minde til tusind Sinde
Skal stige.

FISKEVERSIONEN

Vers 1, 4 og 8 i den originale tekst.

Ortografi Henrik Colding-Jørgensen 2018

1. Herre Gud! Dit dyre navn og ære
over verden højt i sagn må være,
og alle sjæle, og alle trælle
og hver geselle, de skal fortælle
Din ære.

4. Ja, før Gud sin ære skal forlise,
før skal hav og grummen hval ham prise,
samt og tantejen, som løber leien,
stenbid' og sejen og torsk og skrejen.
Og nise.

8. Højen hald og dyben dal skal vige,
Jord og Himmel falde skal tillige,
hvert bjerg og tinde skal rent forsvinde,
men Herrens minde til tusind sinde
skal stige.

SALMEBOGSVERSIONEN:

(Petter Dass 1698,

bearbejdet Gustav Jensen 1909)

1 Herre Gud! Dit dyre navn og ære
over verden højt i agt skal være,
og alle sjæle, de trætte trælle,
alt, som har mæle, de skal fortælle
din ære.

2 Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mand var døde.
Om slægter svimle, blandt stjernestimle
utallig vrimle i høje himle
Guds grøde.

3 Høje hald¹ og dybe dal skal vige,
jord og himmel falde skal tillige,
hvert fjeld, hver tinde skal brat forsvinde,
men op skal rinde, som solen skinne,
Guds rige.

-----
¹ klippe

ORDFORKLARINGER

dyre - dyrebare

geselle - svend

grum - flot, storartet

tanteje - øresvin (lille delfin)

løbe leyen - løbe langt af led (væk)

stenbider, sej - fiskearter

skreje - lille torskeart

nise - lille tandhval

hald - bjerg(side)

minde - ry

sinde - gange

efter delvis autoritative kilder 2018

Petter Dass: HERre GUD! Dit dyre Navn og Ære

Norsk præst og digter, 1647 - 1707

Den Anden Sang

Helligt vorde dit Navn

Siungis under sin egen Melodie.

1. HERre GUD! Dit dyre Navn og Ære
Over Verden høyt i Savn maa være,
Og alle Siæle, og alle Træle
Og hver Geselle de skal fortælle
Din Ære.
2. Det er smugt og kaasteligt at høre,
At mand GUD sin' Læbers Pligt monn' gjøre;
De dyb' Afgrunder, de grønne Lunder
Skal HERrens Vunder hver Tid og Stunder
Udføre.
3. Om sig Folk anstille vil saa slemme,
GUds Navn slet at tie still og glemme,
Saa skal dog Stene og tørre Bene
Ey være seene hands Navn det reene
At fremme.
4. Ja før GUD sin Ære skal forlise,
Før skal Hav og grommen Hval ham prise,
Samt og Tantejen, som løber Leyen,
Steenbid og Seyen og Torsk og Skreyen.
Og Niise.
5. GUD er GUD, om alle Land laa øde,
GUD er GUD, om alle Mand var døde,
Om Folk forsvimler, i HERrens Himler
Utallig Vrimler, som slaer paa Cimler
Hin Søde.
6. Skulle HERren fattis Bram og Svenne?
See, ti tusind staar for ham og tienne,
Ja tusind gange ti tusind mange,
Hvis smukke Sange med Klang kand prange
Der henne.
7. Thi for GUD skal alle Knæ sig bøye,
De som boor i Himlene hin' høye,
Og de paa Jorden i Sør og Norden,
Samt Dievlers Orden, som dømt er vorden
Til Møye.
8. Høyen Hald og dyben Dal skal vige,
Jord og Himmel falde skal tillige,
Hver Biereg og Tinde skal slet forsvinde,
Men HERrens Minde til tusind Sinde
Skal stige.
9. Vil de Gamle være stiv og sove,
Da skal Børn i Moders Liv GUD love;
De Halte, Lamme, Maal-løse Stamme
Giør og det samme, de Gromme, Gramme
Og Grove.
10. Naar jeg mig fra Top til Fod betragter,
Ingen Lem paa mig for god jeg agter,
Var de saa smukke som Silke Dukke,
De jo skal bukke med ydmyg Sukke
Og Facter.
11. Men ô Mennisk' tør du vel det meene?
At GUds Navn skeer Ræt og Skel allene,
For Præst og Bonde med blotte Munde
Ham love kunde? ney, ingenlunde
Det eene.
12. HERrens Navn hos os paa Jord kand ikke
Helligis ikkun med Ord og Nikke;
Ney, hvor du svæver og hvor du stræver,
See til du lever, som GUds Ord kræver
Til Prikke.
13. Lad dit Lius for Folket smukt saa brende,
At enhver din Dyyd og Tugt kand kiende,
Leev ey begierlig, ey Folk besværlig
Leev from og ærlig mod hver Mand kiærlig
Til Ende.
14. Had alt det GUD i sit Ord selv hader,
At Vellysten dig paa Jord ey skader,
Sky Synd og Lyder, som GUD forbyder,
Elsk Tugt og Dyder, som dig bepryder
Og bader.
15. Men vilt du paa Synders Vey henstige,
Og fra Dyden blues ey at vige,
Da dine Lemmer GUds Navn beskemmer
GUds Aand bortskremmer og ey forfremmer
GUds Rige.
16. Men ô GUD! forhindre sligt at blive!
Hvad som er u-gudeligt fordrive!
At vi vor' Tider mod Synden strider,
Naar Tiden lider, hos dig omsider
At blive